

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 74.

Tolvte Sessjon.

23de Møde.

Torsdagen den 1ste Novbr. Kl. 1.

(Fortsat).

Kofoed (fortsat): Der staaer saaledes i Skolefterretningerne for 1856—57, at der er givet nogen Underviisning i dette Sprog, naturligviis udenom, privat, og jeg troer, at det skyldes den rigtige Erkjendelse af dets Værd hos vedkommende Dansk-Lærere. De Seminarister, som ved den høitagtede Ministers Bistand opholde sig i Kjøbenhavn for at komme noget videre ind i forskjellige Videnskabssag, lære jo ogsaa Oldnordisk, og jeg troer altsaa deri at see Ministerens Velvillie for Sproget i det Hele. Det gjælder kun om, jeg gjentager det her, for Ministeren at have Mod til at træde op imod den Fordom, som det har mod sig; det er ikke en dansk Fordom, det er en latinisk, men den er maastee netop derfor vanskeligere at overvinde end en dansk, især da man ikke her kan gjøre sikker Regning paa Bistand af det indflydelsesrige Medlem fra Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Endvidere vil jeg bemærke, at de philologiske Candidater ifølge Anordningen af 2den Januar 1849 ogsaa skulle kjende Noget til oldnordisk Sprog og Literatur, men Charakteren derfor skal dog kun gjælde halv saa meget som Charakteren for de øvrige, de sydlandske-klassiske Studier. Den sydlandske Literatur er altsaa dobbelt saa meget værd som en lige saa stor Deel nordisk. Dette var dog kun hvad man kunde vente af det latiniske Navn, der staaer som

Repræsentant for Ansvarligheden under denne Anordning. — De samme Bestræbelser, som her i Danmark have været gjorte for Indførelsen af oldnordisk Sprog, have ogsaa fundet Sted i Norge for Indførelsen af „Oldnorsk“; Skoleconsulenterne Nissen og Thurmann have begge ivrigt arbejdet derfor. Stortinget anbragte derpaa i 1857 og gjentog sit Andragende i Samlingen 1859—60; men paa Grund af, at der manglede tilstrækkelige Forarbejder, blev Sagen stillet i Bero. Smidlertid har den nuværende Skoleconsulent Thurmann udstedt en Rundskrivelse til samtlige lærde Skoler, hvori han beder dem afgive Betænkning om, hvilke Sag der kunde lide Indskrænkning til Fordeel for det Oldnorske. Dinstet om Indførelsen af Oldnorsk blev ogsaa udtalt paa Lærermødet i Christiania i August Maaned d. A., og Følgen deraf er bleven, at paa Nskers Skolelærerseminarium ved Christiania er det med indeværende Skoleaars Begyndelse sat paa Dagsordenen. Vi kunne altsaa ganske rolig fra Statens Side snarest muligt gjøre de forberedende Skridt i den heromhandlede Retning. Jeg troer, at den høitærede Minister meget godt kan lægge Haand paa Været uden Frygt for, at vi skulle komme vore Frænder i Forkjøbet; det vil lige saa lidt see, hvad det Oldnorske angaaer i Forhold til Norge, som for det Svenskes Vedkommende i Forhold til Sverrig.

Man tør maastee forvente, at Oldnordisk snart bliver optaget i Skolerne som et almindeligt Underviisningsfag, og herved bør man vel føreløbig blive staaende; dog kan man være overbevist om, at kommer det først indenfor,